

UNIVERZITA KARLOVA

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Katedra základů kinantropologie a humanitních věd

Historie kladenského ledního hokeje

(Bakalářská práce)

Vedoucí bakalářské práce:

PhDr. František Kolář, Csc.

Zpracoval:

Jan Kregl

Březen 2009

Děkuji panu PhDr. Františku Kolářovi, Csc. za odborné vedení této práce.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně pod vedením PhDr. Františka Koláře, Csc. a uvedl v seznamu literatury všechny použité literární a odborné publikace.

V Kladně dne 27. 3. 2009

Jan Kregl

ABSTRAKT

Název práce:

Historie kladenského ledního hokeje

Title of work:

The History of ice hockey club Kladno

Cíl práce:

Přiblížit a vyzdvihnout důležité události, momenty a historické milníky kladenské hokejové historie.

Metoda:

Shromažďování dat podle chronologického vývoje.

Výsledky:

Ze shromážděných dat vyplývá, že Kladno se stalo hokejovým městem, které vychovalo během své existence mnoho osobností a talentů, jenž psaly a budou psát historii československého a českého hokeje.

Klíčová slova:

Lední hokej, kanada, ČSSR, HOSK Kladno, TJ SONP Kladno, HC Kladno

OBSAH

Úvod	1
1. HOSK KLADNO 1924 - 1948	2
1.1 Zakládající členové HOSK Kladno.....	5
2. Historicky významné okamžiky kladenského ledního hokeje od roku 1948 až po současnost..	6
3. Historický vývoj financování hokejového klubu v Kladně	13
4. Vývoj hracích ploch ledního hokeje na Kladensku	15
4.1 Zimní stadion	18
5. Největší osobnosti historie kladenského ledního hokeje	20
6. Kladenští odchovanci v National Hockey League.....	30
7. Sestavy mistrovských týmu v éře hokejového Kladna	33
8. Mistři světa a olympijští vítězové z kladenské hokejové líhně	35
Závěr.....	37
Seznam použité literatury	38

Úvod

Ještě donedávna jsem byl hráčem středočeského klubu a jelikož mám velmi vřelý vztah k historii a kladenskému lednímu hokeji, rozhodl jsem se vypracovat studii, která by přiblížila jak historický vývoj tohoto klubu, tak i jeho největší úspěchy. Předmětem mé práce se staly i osudy významných bývalých ale i ještě aktivních hráčů či trenérů, kteří výrazným způsobem promluvili do dějin nejen ledního hokeje na Kladně, ale i dějin československého či českého sportu. Dozvěděl jsem se spoustu zajímavých informací, které jsem se pokusil zde prezentovat a přiblížit.

1. HOSK KLADNO 1924 - 1948

Historie kladenského hokejového klubu se začala psát v roce 1924. Kladno v těchto letech bylo známo jako město, kde je sport všeobecně vítán a provozován. Mezi nejpopulárnější sporty patřily především fotbal (SK Kladno) a lehká atletika a box.

Začátky „kanady“ (dobové označení ledního hokeje) nebyly vůbec jednoduché. Zpočátku se tento sport nemohl prosadit. Bylo to dáno zeměpisnou polohou města, neboť v jeho okolí se nevyskytovalo velké množství přírodních vodních ploch, na kterých by se tato hra dala realizovat, ale samozřejmě nedostatkem financí a zájmu lidí.

Avšak zřejmě osud tomu chtěl, a tak se 4 sportovní nadšenci, kteří měli kladný vztah k sportu obecně, rozhodli vyzkoušet i lední hokej. Byli to pánové: Hugo Laitner a Otakar Kožíšek (oba z Kročehlav), Rudolf Prošek (z Rozdělova) a Karel Unger (z Újezda pod Kladnem). Památným dnem klubu se stala středa 13. listopadu 1924, kdy byla svolána I. valná hromada Hockeyového odboru SK Kladno. Můžeme citovat zápis z této schůze, který se dochoval do dnešních dnů.

Dalším významným dnem nově vzniklého hockeyového klubu byl 15. prosinec 1924, kdy se konala ustavující výborová schůze Hockeyového odboru SK Kladno v Kladenském hotelu Bílý Beránek. Sešli se pánové E. Bryndač, F. Jansch, R. Prošek, H. Laitner, F. Gürtler, K. Unger a K. Hubka. Ti byli seznámeni sekretářem odboru o přijetí Kladenského HOSK za člena svazu. Dále informoval, že byl zaplacen poplatek za registraci, olympijská daň a zápisné. Československý svaz hockeyový přispěl „jako darem do začátků“ kladenskému odboru a daroval 7 kusů kanadských holí na hru.

Předmětem jednání bylo samozřejmě i kluziště. Byl podán návrh a žádost na kladenský Sokol na pronajmutí kladenského sletišť za účelem vybudování plochy na lední hokej. Jednání proběhlo úspěšně a připravovalo se vypracování smlouvy. Na výborové schůzi HOSK Kladno, konané dne 2. ledna 1925, byla smlouva odsouhlasena. (více viz vývoj stadionu)

Sehrání prvního přátelského zápasu bylo domluveno s žižkovským mužstvem Unionu, ovšem díky oblevě led roztál a zápas musel být odložen na neurčito. I druhý plánovaný přátelský zápas, tentokrát s mužstvem Rapidu, musel být odložen, kvůli výraznému oteplení. Přestalo mrznout a kladenští hráči ve své první sezoně 1924 - 1925 nesehráli ani jedno utkání.

Dne 14. 11. 1926 proběhla výborová schůze HOSK Kladno, kde byl zvolen výbor ve složení : předseda Vojtěch Klábík , místopředseda Emil Seifert , sekretář Rudolf Prošek, pokladník Lhotka ,zapisovatel Josef Posner, správce rekvizit Antonín Vychodil, správce kluziště Ferdinand Üblacker, přisedící Karel Unger a archivář,náčelník a kapitán Hugo Laitner. Historicky první utkání kladenského klubu se uskutečnilo dne 26. 12. 1926, kdy do Kladna přijelo mužstvo pražské Slavie, které nakonec zvítězilo velkým rozdílem 24:2.

Následující sezonu se 11. prosince 1927 na počest výročí založení sportovního klubu Kladno konal turnaj mezi mužstvy: LTC Praha, AC Marion Praha a HOSK Kladno. Vítězem se stal celek LTC Praha.

Významným milníkem historie kladenského klubu byl 6. leden 1929, kdy se podařilo poprvé kladenskému celku zvítězit. Zápas byl sehrán proti kombinovanému mužstvu SK Slavia Praha, který byl poražen poměrem 4:1. Ve vítězné sestavě nastoupili: Klváň, Hubka, Máša, Laitner, Ježek, Üblacker a Stůj.

Dalším primátem v historii kladenského klubu byla sezona 1929 - 1930, kdy se podařilo mužstvu HOSK vícekrát zvítězit než prohrát, čímž dosáhlo aktivní bilance 43:27. V této sezoně došlo také k založení Kladenské župy kanadského hockeye. Do sezony hráči vstoupili bez jakéhokoliv tréninku, což se podepsalo i na výsledcích. Během této sezony se v sestavě mužstva vystřídal 21 hráčů, mezi nejlepší patřili H. Laitner, Č. Ježek a Ferdinand Üblacker.

Sezona v letech 1930 - 1931 sebou přinesla popularizaci sportu a jeho celkový rozvoj. Zpráva odboru hokejového odboru SK mluví takto: *„Uplynulý rok, vlastně sezona činnosti kanady-hockeyového odboru S .K. Kladna za období 1930-1931 , byl přes různé nedostatky nepříznivé zimy i technického a sportovního rázu rokem další dobré činnosti v popularizování kanady na Kladně i na Kladensku . Kanada sice nemá ještě zde tolik příznivců a zvláště aktivních hráčů, ale zásluhou dobré propagační činnosti našeho odboru se utěšeně rozvíjí po celém sportovním Kladensku. “*

(Ze Zprávy Kanada –hockeyového odboru SK Kladno za sezonu 1930-1931, přednesené na valné hromadě SK Kladno dne 28. března 1931)

Nadcházející sezonu stojí za zmínku fakt, že Kladenské mužstvo poprvé nastoupilo v dresech, které měli znak města Kladna na hrudi. Také pozvání kladenského kapitána H. Laitnera do širšího reprezentačního výběru pro mistrovství Evropy bylo významnou událostí.

Sezonu v letech 1932 ovlivnilo počasí, neboť díky příliš teplému počasí byli hráči i diváci ochuzeni o několik zápasů. Kladenský HOSK Kladno se stal prvním venkovním mužstvem, které bylo pozváno na první stadion s uměle vytvořenou ledovou plochou na Štvanici. Postupem času Kladno změřilo své síly s mnoha soupeři a začalo mít vyšší ambice. V roce 1934 se po dlouhých debatách valná hromada Československého svazu hockeyového usnesla na likvidaci Kladenské župy hockeyové a mužstvo HOSK Kladno bylo zařazeno do II. třídy Pražské župy. Pro hráče a funkcionáře to byla velká výzva. Obstát v konkurenci klubů z velkoměsta bylo velmi obtížné. Brzy zjistili, že se zde hraje hokej zcela odlišný a na daleko vyšší úrovni. Kluby z hlavního města měli daleko víc možností kvalitního tréninku, což bylo základem úspěchu. Zkrátka podmínky zde byly výrazně příznivější. Kladno však poznalo, na čem by mělo zapracovat, což byl jeden z mála pozitivních důsledků sezony 1934 - 1935.

Kladno pokračovalo ve II. třídě Pražské župy a postupně se stalo důstojným soupeřem. Zajímavou událostí v roce 1936 se stala rezignace opory kladenského mužstva Huga Laitnera na funkci kapitána. Důvodem tohoto kroku bylo neuposlechnutí hráčem Roberta Jiráňka, který byl určen brankářem pro utkání s HOSK Unhošť, avšak výzvu neuposlechl. Tento rok se také poprvé objevilo jméno pozdějšího dlouholetého reprezentačního hráče Františka Kloze v sestavě kladenského hokejového klubu. Roky, které následovaly, poukázaly na nestabilitu týmu a na špatnou atmosféru v klubu. Museli přijít změny ve vedení, aby se HOSK Kladno vrátil na špici tuzemského ledního hokeje.

Zlepšující se vnitřní poměry a zřejmě i změny ve výboru přinesly postupem času značný úspěch neboť se v sezoně 1939 - 1940 podařilo kladenským hráčům postoupit do I. třídy Pražské župy.

První účinkování v I. třídě Pražské župy velmi vážně. Poprvé hráči absolvovali tzv. „letní přípravu“, tedy tréninky na suchu, které byly někdy obohaceny o přednášky vztahující se k lednímu hokeji. V ročníku 1940 - 1941 se dlouholetý funkcionář a předseda HOSK Kladno Karel Burger vzdal této funkce, kterou vykonával nepřetržitě 13 let a předal ji doktoru Josefu Čechovi. Kladno se po nepřesvědčivých výsledcích odsoudilo k sestupu do I. A třídy. V ročníku 1943 - 1944 bylo mužstvo HOSK Kladno zařazeno do I. třídy kladenské hokejové župy. Od roku 1941 se začalo na Kladně efektivně pracovat s mládeží, především dorostenecké celky dělaly Kladno dobré jméno. Událostí sezony 1946 - 1947 bylo přátelské utkání mezi kladenským A mužstvem a slavným celkem LTC Praha, které

hostující mužstvo vyhrálo s přehledem 13:5. Nadcházející sezonu se podařilo prosadit návrh na vybudování zimního stadionu.

1.1 Zakládající členové HOSK Kladno

Otakar Kožíšek se narodil 11. 4. 1902 v Kladně, zakladatel HOSK Kladno a jeden z prvních hráčů mužstva. Vynikal všestranností ve sportovních disciplínách, především v tenisu. Původní návrh na ustanovení hokejového odboru z pozice funkcionáře SK Kročehlavy se mu nepodařilo prosadit. Po tomto neúspěchu se spojil se svými přáteli H. Laitnerem, R. Proškem a K. Umgerem a společně založili HOSK Kladno. Od roku 1924 – 1925 byl členem výboru. Zemřel roku 19. 5. 1987 v Kladně.

Hugo Laitner jeden ze zakladatelů a první kapitán kladenského mužstva se narodil 16. ledna 1901. Aktivní hráčskou kariéru prožil v letech 1924 - 1938. Stal se nejlepším střelcem mužstva své doby, jeho trenérem i funkcionářem. Za 13 odehraných sezon v kladenských barvách nastoupil celkem ve 187 zápasech a vstřelil 301 branek. Byl prvním kladenským hráčem ledního hokeje, který byl nominován do širšího výběru reprezentačního mužstva ČSR. Bohužel žádné utkání v reprezentačním dresu neodehrál. Mezi jeho velké vášně patřil tenis, který hrál na výborné úrovni a také fotbal.

Rudolf Prošek se narodil 23. 10. 1905 v Kamenných Žehrovicích. Živil se jako obuvník. Byl dalším ze čtveřice zakladatelů HOSK Kladno. V jeho výboru pracoval v letech 1924 - 1930, z toho pět let byl jeho sekretářem. Do kladenských sportovních archivů se zapsal také jako vůbec první rozhodčí ledního hokeje na Kladně. Zemřel 16. 1. 1986 v Kladně.

Karel Unger se narodil 2. 2. 1905 v Kladně. Pracoval jako úředník v závodě Poldina huť. Do aktivní činnosti se zapojil ve svých třiceti letech. Dres kladenského mužstva oblékl jen ve třech zápasech avšak i přesto se významně zapsal do historie, jako autor historicky první branky kladenského týmu. Stalo se tak dne 26. 12. 1925 v památném zápase HOSK Kladno proti B mužstvu AFK Union Žižkov (1:15). Ve výboru pracoval do roku 1938. Zemřel v Praze 4. 12. 1943.

2. Historicky významné okamžiky kladenského ledního hokeje od roku 1948 až po současnost

Důležitou událostí tohoto období je změna názvu klubu z HOSK Kladno na TJ SOKOL Kladno a posléze na TJ SOKOL SONP Kladno. Tato změna se odehrála roku 1949.

Předsedou klubu se stal Jaroslav Vyštejn. Tuto sezonu se v Kladně jako posila objevil Jiří Tožička, uznávaný trenér a internacionál. Po desetileté hokejové existenci byla 31. 3.

1949 zrušena Kladenská hokejová župa, která byla nahrazena oblastí Kladno. Následující sezonu se A-mužstvo pod vedením Jiřího Tožičky probouvalo do kvalifikace o postup do nejvyšší mistrovské soutěže. První pokus však nevyšel. V ročníku 1951/1952 se jako vůbec první kladeňák v historii prosadil do ČSR Zdeněk Jeřábek. Po neúspěšných pokusech se roku 1955 kladenské mužstvo probouvalo do nejvyšší tuzemské soutěže.

V reprezentaci se poprvé objevily budoucí hokejové legendy Bohumil Prošek a Stanislav Bacílek. Ročník 1958/1959 dosahlo Kladno na mistrovský titul. Pod vedením uznávaného trenéra Vlastimila Sýkory a reprezentanty Proškem a Bacílkem sesadili z trůnu Brněnskou Rudou Hvězdu. Karel Gut a Gustav Vlk se ve své díle s názvem Zlatá kniha českého hokeje o této spanilé jízdě celku Kladna zmínil takto: „*Na začátku druhé části ligy se zdálo, že brněnská Rudá Hvězda bude opakovat úspěchy z předešlých let. Druhá polovina soutěže však patřila Kladnu. Ve čtrnáctém kole se mužstvo dostalo do vedení, a když v dalším rozdrtilo na pražské Štvanici i Rudou Hvězdu 9:1, vedlo o tři body. Pak se kladenským na jeden bod přiblížila Plzeň, ale jejich vzájemné střetnutí o tom, že se Kladno stalo poprvé mistrem a trenér Sýkora trenérem reprezentačního mužstva. Celou sezonu si Kladeňští nezahráli na domácím ledě, neboť kladenský stadion se přestavoval a SONP Kladno hostovalo stále na pražské Štvanici. O to byl úspěch cennější. Vlastimil Sýkora, vyrostlý v kladenském prostředí, přivedl po pěti letech trenérského působení k ligovému vrcholu 17 hokejistů, mezi nimiž bylo 14 „pravých“ Kladeňáků: Kulíček, Beran, Müller, Bacílek, Landa, Hajný, Nedvěd, Prošek, Rys, Jiřík, Volf, Froněk, Kopecký, Markup, Fröhlich, Šebek, Šanda. Byla to znamenitá parta, hráči skromní a pilní. Z tohoto mužstva vyšlo šest trenérů prvoligových mužstev, dva řadu let řídili jako rozhodčí naši nejvyšší soutěž, ti další se po skončení závodní činnosti věnovali mládeži.“*

Ještě téhož roku se dne 10. 3. v Kladně objevila celebrita ledního hokeje číslo jedna, zřejmě nejlepší hráč své doby Maurice Richard. Nastupoval v dresech Montrealu Canadiens a tento rok navštívil jako čestný host mistrovství světa, které se hrálo na pražské Štvanici. Onen březnový den navštívil trénink československé reprezentace na kladenském zimním stadionu. V období mezi lety 1960 až 1966 kladenské mužstvo nezaznamenalo nějaký výraznější úspěch, zajímavými střetnutími se staly zápasy se zahraničními soupeři (HC Chamonix, HC Villars). Za zmínku také stojí úspěchy slavné útočné formace ve složení Jindřich Karas, Jindřich Lidický, Josef Vimmer, která se stala postrachem obrany soupeřů.

Ovšem zajímavým se stal ročník 1967/1968 kdy se kladenští hokejisté poprvé ukázali publiku v dresech s tzv. „paní Poldí“ na hrudi. Josef Jágr s Miroslavem Olivierusem o této události ve své knize KLADNO HOKEJOVÉ píše takto: *„ Populární „ Poldinka“ se po mnoho let stal symbolem nejen kladenského hokeje, ale také se neodlučně spojila s městem Kladnem.“*

Nejúspěšnějším obdobím historie kladenského ledního hokeje byla 70. léta. Na jejich začátku se začala postupně vytvářet parta kolem Františka Pospíšila a dalších. Začal se tvořit nezadržitelný útok Nový, Novák, Bauer, který předváděl doslova ofenzivní smršť a dokázal dávat rozhodující branky. Milan Nový nastartoval svou famózní kariéru a vytvořil spolu s dalším excelentním hráčem Eduardem Novákem nerozlučné duo, které se prosazovalo jak v barvách Kladna, tak i v reprezentaci. František Pospíšil se postupně stával obrovskou osobností ledního hokeje, představovala jistotu a kvalitu zadních řad Kladna i mužstva ČSSR. Brankou hájil Miroslav Krása, který si udržoval stabilní výbornou výkonnost.

Rok 1974/1975 se při 50. výročí existence ledního hokeje podařilo vyhrát titul. O této sezoně Karel Gut ve své publikaci Zlatá kniha hokeje napsal: *„ Devítiměsíční ligový maratón odstartoval 10. září 1974. Nejúspěšněji do něho vkročila pražská sparta. Po první čtvrtině soutěže byla v čele, avšak krok i vedení stejně rychle ztratila. Mezitím se vypracovalo do popředí Kladno a v polovině soutěže už mělo sedmibodový náskok. Kladenská parta znovu zformovala k útoku na mistrovský titul jako před šestnácti lety. Zkušenost starších hráčů kladně ovlivňovala elán a ctizádostivost mladých, navíc přispěla i*

důkladná příprava. Když mělo po třetí části ligy Kladno před Duklou náskok devíti bodů, nikdo již o vítězi soutěže nepochyboval. A rozhodnutí padlo vlastně už pět kol před koncem soutěže, shodou okolností právě v utkání s Duklou na kladenském ledě. SONP Kladno mělo nejen nejlepší obranu a útok, jak dokazuje počet bodů i skóre, ale výborný kolektiv, který dokázal zúročit práci oddílu v minulých letech.“

Zřejmě díky tomu, že kladenské mužstvo i další rok zůstalo téměř ve stejném složení, se podařilo této partě mistrovský titul obhájit. Zpočátku ligy Kladno nezačalo vůbec dobře a v úvodních dvou duelech dvakrát prohrálo. Postupně však výkonnost hráčů v modrobílých dresech rostla. Liga byla opět velmi vyrovnaná a ke konci soutěže měli nejlepší výchozí pozici hokejisté Pardubic, obzvláště poté co přesvědčivě vyhrály na půdě Kladna. Šest kol před koncem měli oba soupeři stejně bodů a bylo zřejmé, že o příští mistrovi rozhodne jejich vzájemný duel. V něm Kladno získalo bodový náskok a už jej neztratilo. Úspěch kladenského A-týmu okomentoval trenér Pardubic, Florián Střída těmito slovy: „*Kladno je výborné mužstvo a nadělalo nám letos nejvíce starostí je sestaveno ze svých odchovanců, to je správné, a opírá se o zkušenost reprezentantů. A těch má Kladno hodně . K titulu jim ze srdce gratuluji.*

(Zlatá kniha hokeje, Olympia, Praha 1978)

Největší kladenské opory Nový, Pospíšil, Novák, Kaberle se staly tento ročník členy reprezentačního mužstva, které obsadilo na olympijských hrách v Innsbrucku druhé místo, když prohrálo ve finálovém utkání se Sověty. Ovšem tato parta nepodlehla skepsím z minulého neúspěchu a dokázala vyhrát světový šampionát v Katovicích, což byl další obrovský úspěch československého národního sportu. Do elitní šestky turnaje byli vybráni i kladeňáci Nový a Pospíšil. Další zajímavostí sezony 1975/1976 se stala cesta kladenských hokejistů do USA, kde změřili své síly se zahraničními mužstvy v rámci poháru W.A.Browna.

Následující sezonu se mužstvu TJ SONP Kladno povedlo dovršit ligový hatrick . Soutěž byla opět velmi vyrovnaná a Kladno získalo titul pouze o bod před Duklou Jihlava. Dukla se do první poloviny soutěže jevila jako jasný favorit. Její mužstvo hrálo s chutí a lehkostí a vedla ligu před Kladnem o již o 7 bodů. Obě tyto mužstva však čekal náročný zájezd do

Kanady a USA. Kladno i přesto, že se zámořskými celky vyhrálo jen dva ze šesti zápasů, zanechalo za velkou louží dobrý dojem. Po návratu se hokejisté Kladna začali připravovat na závěr ligy. Dukla po návratu nenastoupila do třetí ligové části nikterak oslnivým dojmem . a hned na úvod utrpěla porážku do Českých Budějovic. Soutěž měla dramatický průběh až do samého konce. Duklu čím dál tím víc sužovala únava ze zápasů PMEZ, z čehož profitovalo Kladno, jenž se osm kol před koncem vyhouplo do čela ligové tabulky. Vedení se jím podařilo uhájit až do konce soutěže a proto se mohli kladenští radovat ze zisku již třetího ligového prvenství v řadě. Opět vyčnívaly postavy Nováka, Pospíšila a především Milana Nového, kterému se podařilo vstřelit 59 branek. Elitní formace ve složení Nový, Novák, Bauer, Pospíšil, Kaberle si stále udržovala vynikající výkonnost. Československé národní mužstvo na mistrovství světa a mistrovství Evropy ve Vídni obhájilo prvenství a zaslouženě si odvezlo oba poháry. V národním mužstvu hráli hráči Kladna Nvý, Novák, Pospíšil a Kaberle.

Ročník 1977/1978 potvrdil výjimečnost kladenského celku s vyobrazením populární „Poldinky „ na prsou. Opět se této sehrané partě podařilo obhájit ligový titul s náskokem 4 bodů před druhým Litvínovem. Kladenská parta to opět dokázala a mohla se radovat ze zisku dalšího prvenství. Ve dnech 24. 12. 1977 až 6. 1. 1978 se kladenské mužstvo posílené o skvělé hráče z jiných klubů tuzemské ligy (Pouzar, Eberman, P. Štastný atd.) vydalo na zájezd do USA a Kanady. Zde poměřilo síly s mužstvy z NHL a WHA. Remíza 4:4 s týmem New York Rangers a výhry nad Chicagem Black Hawks a Torontem Mape Leafs se zapsaly do kronik československého ledního hokeje světlým. Na celkovém vynikajícím dojmu nic nezkazila ani prohra s týmem konkurenční soutěže WHA Cleveland Barons 3:4. Dobový tisk informoval o průběhu tohoto zájezdu takto: „ *Hokejový mistři republiky – hráči Poldi SONP Kladno si vedou na svém zámořském zájezdu více než úspěšně. Včera sehráli již třetí utkání, tentokrát s jedním z prominentních celků NHL TORONTO MAPE LEAFS, a opět slavili úspěch. Jejich dosavadní bilance je skutečně výborná: tři zápasy = dvě vítězství a jedna remíza!*

Nadcházející ročník se kladenský A-tým oproti minulým letům v konečném hodnocení soutěže propadl a skončil až na čtvrtém místě. Ale i přesto se tato sezona zapsala výrazným způsobem historie, neboť Kladnu se poprvé podařilo vybojovat Pohár mistrů

evropských zemí, což byl obrovský úspěch. V Moskvě se Kladnu podařilo vybojovat remízu 4:4. Odveta se hrála na zaplněném kladenském stadionu a duel skončil opět remízou 4:4. Rozhodovat musely samostatné najezdy, ve kterých bylo úspěšnější Kladno a zaslouženě se mohlo radovat z vítězství.

Sezona 1979/1980 se stala poslední, kdy středočeské mužstvo oděno v modrobílých barvách, vyhrálo nejvyšší tuzemskou hokejovou ligu. Pod vedení již trenéra Františka Pospíšila, který na lavičce nahradil Bohumila Proška, mužstvo dokráčelo za ligovým prvenstvím s náskokem 4 bodů před druhým celkem Dukly Jihlava. Zpočátku vládly soutěži slovenské kluby. Poté se do čela dostala Dukla Jihlava stíhaná Kladem. O osudu budoucí mistra rozhodl zápas právě vzájemný těchto dvou týmů, který Kladno vyhrálo poměrem 3:1. Na zimních olympijských hrách v Lake Placid se v reprezentačním dresu představili kladeňáci František Kaberle, Jan Neliba a Milan Nový

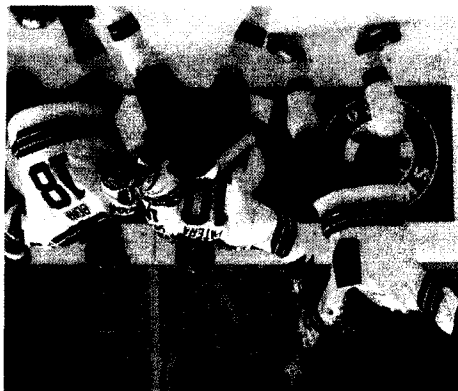
Tento ročník definitivně ukončil nejslavnější éru existence kladenského hokejového klubu. Mezi lety 1974 až 1980 Kladno získalo 4krát titul mistrů české republiky a vybojovalo Pohár mistrů evropských zemí. Dalo světu hokejové legendy Milana Nového, Františka Pospíšila či Eduarda Nováka. Stalo se týmem, který měl respekt nejen v československu, ale i v zahraničí. Výraznou stopu zanechalo v USA a Kanadě.

Černým písmem se do kladenských archivů a kronik zapsal ročník 1982/1983, kdy Kladno sestoupilo z nejvyšší hokejové soutěže. Od záchrany je dělily dva body, které ztrácely an předposlední mužstvo Zetoru Brno. Velmi špatný začátek se již nepodařilo ke konci sezony dohnat, i přes návrat Eduarda Nováka či Františka Kaberleho.

Učinkování Kladna ve druhé nejvyšší lize naštěstí trvalo jen dva roky. Kladeňští ovládli tuto soutěž v letech 1984-1985 a vrátili se mezi tuzemskou elitu. Československý národní tým vybojoval na světovém šampionátu v Praze zlaté medaile. V sestavě nechyběli Kladeňáci Miloslav Hořava, Vladimír Kameš, Michal Pivoňka a Drahomír Kadlec. Jenže Kladno se v této soutěži opět dlouho neudrželo, neboť v sezoně 1985/1986 doplatilo na nově zavedený systém, který odsoudil modrobílé hochy k dalšímu sestupu. Tato léta byla „jak na houpačce, protože hned následující ročník se Kladnu opět podařilo probojovat se do 1. ligy.

Petrasvobody.

čtvrtfinále proti USA a kladenská dvojička přihrávkami na rozhodující trefy Jirího Šlégra a odchovanci Pavel Patera, Martin Procházka Jaromír Jágr. Jaromír překrásným gólem ve olympijské zlatě v ledním hokeji. Velmi významnou měrou k tomu přispěli i kladeňští Čeští tým s fantastickým brankářem Dominikem Haškem vybojoval historicky první hvězdy současnosti, neboť program NHL byl kvůli tomuto sportovnímu svátku přerušen. Turnaji století v Naganu. Tento turnaj byl specifický, tím, že se ho mohli zúčastnit největší československého ledního hokeje se stalo vítězství národního týmu na olympijském Dosavadním největším úspěchem českého !

era, českého ledního hokeje.

a Český národní tým se stal mistry světa. Tímto vítězstvím byla odstartována tzv. „zlatě brankáře Kanady, Curtise Josepha. Na tuto branku již mužstvo Kanady nestihlo odpovědět svůj zřejmě životní gól, když na samotném konci prostřelil jinak výborně chytajícího finálovém utkání zaznamenal, po přihrávce Pavla Patera, Martin Procházka (viz foto dole). V takzvané „blue line“, spolu s Otakarem Vejvodou předváděli skvělý útočný hokej. Ve

Následující rok jsou oba klíčovými hráči národního mužstva na světovém šampionátu. stali nejúspěšnějšími hráči naší historie na reprezentační úrovni. Pavel Patera, který byl vyhlášen nejproduktivnějším hráčem soutěže. Oba dva se podělili extraligy. Naplno se začalo projevovat kladenská hokejová dvojička Martin Procházka a Až v sezoně 1994/1995 se HC Poldi Kladno dostalo až na druhé místo po základní části proti Litvinovu objevili teprve 16letý Jaromír Jágr, budoucí superhvězda světového hokeje. 1.ligy a několikrát byl krůček od sestupu. Za kladenský tým roku 1987 v přátelském utkání Od roku 1986 až do roku 1995 se kladenský tým pohyboval spíše na chvostu tabulky

Kladenský A-tým v těchto letech nespíral žádné úspěchy ani výrazné neúspěchy. Ale opět jeho stálice Patera s Procházkou mu dělaly výborné jméno na mezinárodní úrovni. Pavel Patera v sezoně 1998/1999 dovedl Český reprezentační tým jako kapitán ke zlatým medailím. Oba titul mistrů světa získali ještě dvakrát (2000,2001)

Extraligový ročník se stal pro kladno dalším sestupovým. Kladenský tým po nevydařené základní části zůstal na úplném chvostu tabulky a bylo odsouzeno k účasti v baráži. V té bylo poraženo bílými tygry z Liberce a bylo donuceno strávit příští sezonu v druhé nejvyšší soutěži. "

Naštěstí se hned další sezonu podařilo vrátit Extraligu zpět na Kladno. Když týmu středočechů podařilo porazit v baráži mužstvo Havířova. Oslavy neznaly mezí.

Posledním významným obdobím se stala sezona 2005/2006, kdy se v české extralize objevily hvězdy NHL. To bylo zapříčiněno stávkou kanadsko-americké NHL. Výkony Jaromíra Jágra v modrobílém dresu braly dech všem diváků i hráčům. Tleskali i fanoušci soupeřů. V sestavě Kladna se objevili i elitní obránci NHL, bratři Kaberlové. "

Díky své bohaté historii a výborné práci s mládeží, platí kladno za jednu z největších líhni hokejových talentů. Mladí talentovaní hráči zde dostávají prostor pro svůj hokejový růst.

3. Historický vývoj financování hokejového klubu v Kladně

Když budeme pátrat v dobách založení HOSK Kladno zjistíme, že o finanční zajištění se dělili lidé s velkým majetkem na vlivných pozicích, jak ve státních podnicích, tak i v podnikatelské sféře. Dalším příjmy či materiální zajištění obstarávali sami hráči nebo jen nadšenci tohoto nově vzniklého sportu. Nesmíme opomenout ani Československý hokejový svaz, který také v rámci rozšíření a popularizace přispíval kladenskému klubu, jak finančními, tak i materiálními dotacemi. Jako příklad můžeme uvést zapůjčení prken na postavení mantinelů od kladenského stavitele Hraběte nebo 7 kusů kanadských holí darovaných Československým svazem hokejovým.

Jak už jsem naznačil v předešlých kapitolách, prosazení ledního hokeje do podvědomí široké veřejnosti nebylo jednoduché. To přirozeně korespondovalo se sháněním finančních prostředků na samotnou realizaci. V současnosti jsou kluby profesionálních tuzemských soutěží financovány zejména generálními sponzory, které propagují ve svém jménu, logu či na svých dresech. Zpočátku tomu však bylo poněkud jinak. Dnes hovoříme o sponzorech či partnerech, nicméně od roku založení HOSK Kladno (1924) do roku 1948 se starali o finanční prostředky a dotace lidé, kteří vykonávali nějakou funkci v klubu (hráč, funkcionář, trenér) a měli dostatek peněz či vysoké funkce v národních podnicích nebo soukromé podnikatelské sféře. Takovému člověku se říkalo „mecenáš“. Zde je jejich stručný přehled:

Jméno	období	funkce
Ing. Karel Hubka	1925-33	hráč
Miroslav Frank	1939-54	hráč, funkcionář, trenér
Václav Brabec	1929-37	hráč
Mudr. Josef Čech	1939-54	funkcionář
Hugo Laitner	1925-38	hráč, trenér, funkcionář
Ladislav Štomek	1925-28	funkcionář
Josef Posner	1926-43	funkcionář
Jaroslav Vyštejn	1934-52	

Způsob financování se radikálně změnil v roce 1949, kdy hokejový klub dostal opět jiné jméno TJ Sokol SONP Kladno. Nyní už klub nebyl závislý na bohatých podnikatelích, vysoce postavených lidí a drobných materiálních darech. Ocelárny poskytovaly více peněz a jejich přisun byl víceméně stabilní, což velmi prospělo dalšímu rozvoji. Postupem času se název kladenské „Poldovky“ objevil jak ve jméně klubu, tak i na

jeho dresech. Dne 1. 7. 1991 se Hokejový klub Kladno stal samostatným právním subjektem, jehož generálním sponzorem byl závod POLDI. Tento způsob zajištění peněz a stabilní ekonomiky, kdy klub je spojen s jedním hlavním sponzorem a několika vedlejšími sponzory, se preferuje i v současnosti. Společnost POLDI OCEL sponzorovala klub až do roku 1996. Od roku 1997 se generálním sponzorem stala akciová společnost Velvana Velvary , kterou vystřídala společnost s ručením omezením Vagnerplast Kladno. Ta tuto funkci plnila až do roku 2003. Poté nastoupila jako hlavní sponzor obchodní firma RABAT, a.s., která financovala firmu až do roku 2007/2008. Tuto sezonu již finančně zajišťovala firma GEUS OKNA a prodloužila smlouvu i na nadcházející sezonu.

4. Vývoj hracích ploch ledního hokeje na Kladensku

Na počátku rozvoje ledního hokeje na Kladně byla tato hra realizována především na přírodních vodních plochách, které byly upravovány hokejovými nadšenci tak, aby byly způsobilé ke hře. První hokejové kroky se uskutečnily roku 1924 na rybnících na Dříně, kde nyní stojí budovy oceláren Poldi. Další kroky vedly na rybníky v Unhošti a Kyšicích (pozn. vesnice nedaleko Kladna).

Prvním výraznějším počinem k postavení vlastního kluziště bylo jednání o propůjčení Sletiště s Kladenským Sokolem za účelem vybudování vlastní hokejové plochy. Mezi tím, než se začal projekt realizovat, zájemci o hru převážně trénovali na rybníku v Horce u Velké Dobré.

Na výborové schůzi konané 2. ledna 1925 byla odsouhlasena smlouva s Kladenským Sokolem ohledně propůjčování Sletiště za účelem vybudování kluziště. Finanční náklady na udržování ledu byly dost vysoké, proto se členové rozhodli tréninky provádět i nadále pouze v Horce.

Po neúspěšné realizaci kluziště na Sletišti trénovalo kladenské mužstvo v letech 1925 - 1925 na malém kluzišti, které se nacházelo ve dvoře sokolovny. Avšak pro nevyhovující rozměry zde nemohlo být sehráno žádné oficiální utkání. Následně HOSK uzavřel dohodu o zapůjčení cvičiště U Amálky s FPT. Zde následně došlo k vybudování velkého kluziště. Další sezonu bylo kluziště opět vybudováno na letním cvičišti FTP U Amálky.

Před začátkem sezony 1927 - 1928 bylo na pozemku SK Kladno, prostoru za tribunou (pozn. dnes je zde hlavní tribuna stadionu Františka Kloze), vybudováno vlastní kluziště. Avšak k dosažení vybudování optimálního hřiště bylo nutné překonat několik komplikací. Bylo nutné vyrovnat terén, položit vodovodní přípojku a vykopat vodní nádrž. Díky rozvoji tzv. „kanady“ na Kladensku začalo pozemek SK Kladno využívat i mužstvo Vysokoškolského sportu Kladno. V dalších sezonách bylo kluziště vybudované v areálu SK Kladno značně odkázané na momentální stav počasí, které mělo vliv na kvalitu ledu, což mělo za důsledek nedokončení některých turnajů a zápasů.

Katastrofální zima na přelom roku 1947 a 1948 vyvolala u hokejových klubů pořádný tlak na představitele města Kladna. Zástupci hokejových klubů, především kladenského HOSK požadovali, aby město Kladno konečně podpořilo jejich požadavek na realizaci projektu umělé lední plochy. Členové rady tento požadavek akceptovali a

podpořili. Rada MNV na své schůzi konané v pátek 13. února 1948, rozhodla o výstavbě stadionu v Kladně.

V úterý 18. května 1948 se na Kladně konal slavnostní výkop základů budoucího zimního stadionu na místě bývalého orelského cvičiště. Výkop provedl předseda kladenského MNV Jaroslav Špaček, jenž měl nejen velký podíl na uskutečnění této stavby, ale měl také zásluhy na jejím zahájení v rekordně krátkém termínu. Stavební práce pokračovaly rychle za podpory dobrovolných brigádníků z řad města Kladna, ale i okolních obcí. Jejich iniciátorem byl především budoucí ředitel zimního stadionu Hanuš Braun. Podle dochovaných zpráv se scházelo až 1500 brigádníků. Velkou měrou přispěly i kladenské průmyslové podniky.

Dalším rokem práce na budování zimního stadionu úspěšně pokračovaly. V říjnu byla zabetonovaná plocha kluziště, položeny trubky, dodělány mantinely a proveden výkop pro strojovnu, kanceláře a šatny. V sezoně 1948-1949 se plocha musela polévat vodou a zdejší přírodní ledová plocha sloužila jak hokejistům, tak i bruslícím občanům.

Výstavba stadionu nadále pokračovala. Během roku 1949 byly dokončeny práce na výstavbě severní betonové tribuny, strojovna stadionu a provizorní dřevěné tribuny. V sobotu 12.11.1949 byl slavnostně zahájen provoz zimního stadionu, v pořadí 10. v republice. Stadion byl přeplněn, Slavnostního zahájení se zúčastnilo několik významných osobností. Například: předseda MěNV Kladno Jaroslav Špaček, přednosta státního tělovýchovného ústavu prof. V. Pokorný, zástupce ministerstva osvěty a informací V. Benda a další. Kapacita stadionu byla 9000 diváků z toho 2500 k sezení a 500 míst bylo kryto tribunou. Po úspěšném několikaletém provozu nastala dne 9. 1. 1957. další úprava. Bylo dokončeno rozšíření hlediště ke stání, celková kapacita stadionu se zvýšila na 12000 diváků.

V letech 1957 - 1958 rekonstrukce stadionu způsobila, že některé zápasy se odehrávaly především na stadionech soupeřů, zejména kvůli snížení kapacity zhruba na cca 6000 diváků.

Nadcházející sezonu v Kladně pořád probíhala rekonstrukce zimního stadionu, která se úspěšně blížila do finišu. Dočasným domovem kladenského klubu se stala pražská Štvanice. Koncem ledna 1959 probíhaly poslední práce na stadionu. Došlo k jeho úplnému zastřešení. Montáž střešní krytiny prováděli pracovníci ZVIL Plzeň. V pondělí 7. 3. 1959 byl zimní stadion na Kladně slavnostně otevřen a 9.3 byl zahájen provoz s kapacitou 8600 míst, z toho 1850 pro sedící diváky

„... Kladenští se dokonce pro tu slávu (poznámka: pro mistrovství světa) chystají zastřešit ledovou plochu – po Ostravě, Praze, Bratislavě, Opavě a Chomutově jako šesti v republice. Paradoxně právě to požehnané dílo jejich radost poněkud zkalí: dojde k němu až v plné sezoně, Kladno čeká hokejový půst, oceláři budou pro tuto sezonu doma v Praze.

...vedení v lize se nečekané

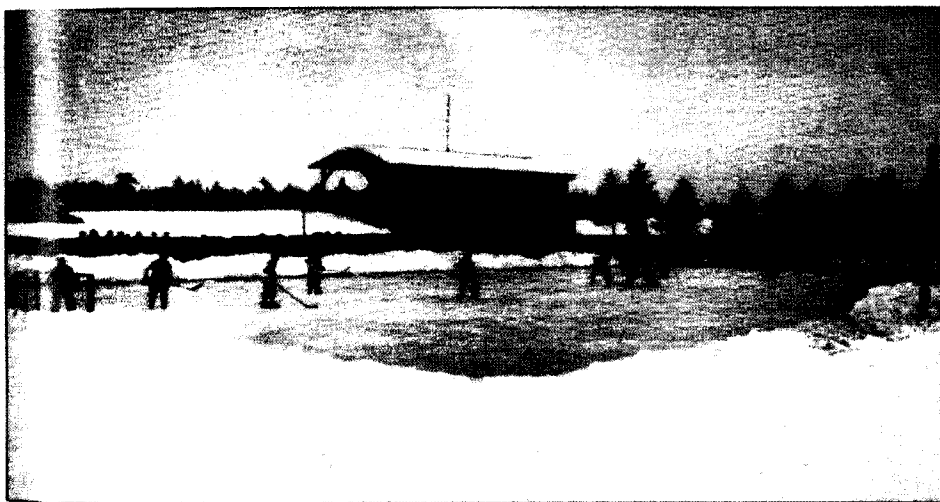
Kronika českého hokeje 1894-2000, olympia, Praha 2001

Další rekonstrukci prodělal zimní stadion v letech 1978 - 1980. Před zahájením této sezony prošla kotelna rekonstrukcí a přímo v hale bylo instalováno nové – výbojkové osvětlení. Místo dosavadních 500 luxů je v hale k dispozici 1400 luxů a v případě přenosu barevného televizního vysílání je možné halu osvětlit 2000 až 2500 luxy.

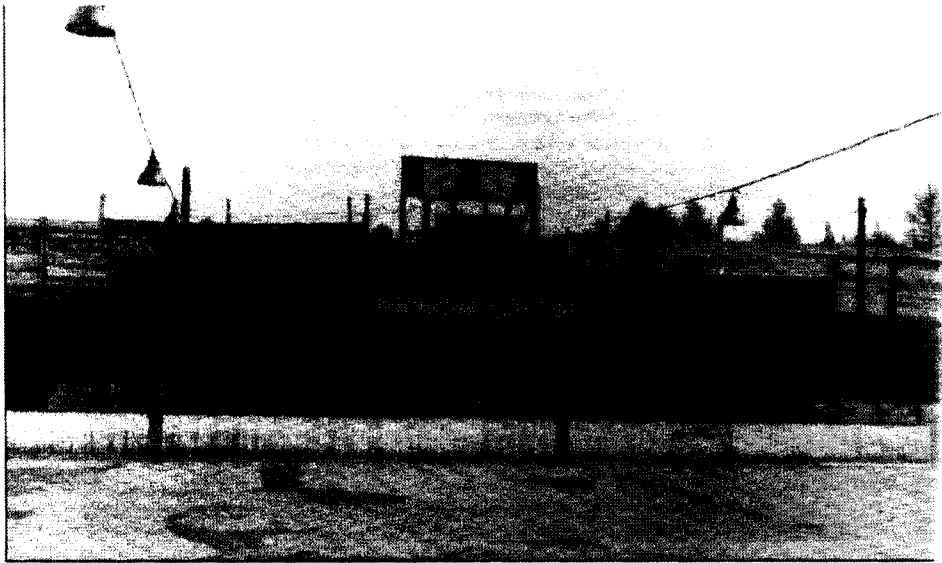
V letech 1978 až 1980 byla postavena druhá umělá ledová plocha, která ležela v areálu zimního stadionu v Kladně a mezi lety 1989 - 1990 došlo k jejímu zastřešení .

Roku 1997 prošel zimní stadion nejrůznějšími úpravami, které se týkaly především modernizace chladicího systému. Stavba stála celkem sedm a půl milionu korun . Nezbytná rekonstrukce střešního krytí, šaten a toalet proběhla roku 1988.

Během léta proběhla zatím poslední velká rekonstrukce, která byla zaměřena především na nové zastřešení, kvůli špatnému stavu staré střechy . Dále byl instalován nový mrazící systém. Každý rok přes léto je stadion postupně modernizován, ale většinou se jedná jen o drobné úpravy. V budoucnu se počítá s výstavbou multifunkční haly. Původně se mělo začít se stavbou již tento rok, ale projekt byl zamítnut a odložen.

Momentka z prvního vítězného utkání na kladenském kluzišti dne 6. 1. 1929. HOSK Kladno vers. kombinované mužstvo SK Slavia Praha 4:1. V pozadí je vidět původní tribunu na fotbalovém hřišti SK Kladno.

Zimní stadion v Kladně v roce 1950 – severní tribuna.

4.1. Zimní stadion

Název stadionu: Městský zimní stadion

Otevření: v roce 1949, zastřešení v roce 1959

Vlastník: Město Kladno

Ředitel ZS: Josef Poláček

Kapacita: 8600 (1600 k sezení)

Osvětlení: 1400 luxů

Rozměry hrací plochy: 29x59,5

5. Největší osobnosti historie kladenského ledního hokeje

Stanislav Bacílek

Stanislav Bacílek se narodil 13. 11. 1929 v Kladně. S hokejem začal na rybníku Kročehlavech, v mužstvu Kročehlav prošel dorostem až do A-týmu. Od roku 1958 nastupoval v kladenském mužstvu. Během vojny hrál v Olomouci. Poté chvíli nastupoval za pražský Spartak, ale touha obléknout znovu kladenský dres ho přivedla zpátky do týmu Středočechů. Zde strávil 15 sezon, během kterých odehrál 430 utkání a vstřelil 113 branek. Stal se kapitánem a autoritou týmu. V roce 1959 jako vůdce dovedl TJ SONP Kladno k prvnímu mistrovskému titulu. S reprezentací se zúčastnil sedmi mistrovství světa a jedné olympiády. V národním týmu sehrál 71 utkání a vstřelil 12 gólů. Po ukončení hráčské kariéry se hokeji věnoval jako trenér. Jako hráč se stal první opravdovou legendou a osobností kladenského hokeje. Dokázal svou hrou bavit publikum i spoluhráče. Vytvářel pohodou atmosféru v mužstvu. Měl úžasná cit a zapálení pro hru. Předčasně zemřel 26. 3. 1997 v Kladně.

Miroslav Rys

Miroslav Rys se narodil 17. 8. 1932 v Kladně, do historie se zapsal především jako sportovec oboživelník „neboť hrál nejvyšší ligu ve fotbale i v ledním hokeji. S ledním hokejem začínal ve spartě Kladno a od roku 1949 za nastupoval tým TJ SONP Kladno. Byl členem mužstva, které získalo pro Kladno první mistrovský titul v sezoně 1958 - 1959. Za Kladno odehrál 301 utkání a vstřelil 153 branek. Po tomto ročníku byl pozván do reprezentačního mužstva pro mistrovství světa v Praze, které obsadilo třetí místo. V barvách kladenského fotbalového týmu sehrál 606 zápasů a vstřelil 101 branek. V kopané reprezentoval v 7 zápasech. Roku 1968 emigroval do USA, odkud se natrvalo vrátil do Kladna v roce 1994. Byl znám pod přezdívkou „ Čužák“, kterou byl oslovován i

jeho bratr Lubomír, který byl také hráčem kladenského týmu a je znám především jako společník a kamarád Jaromíra Jágra.

Jaroslav Jiřík

Jaroslav Jiřík se narodil 10. 12. 1939 ve Vojnově. Tento odchovanec kladenské líhně začal s hokejem na Kladně v 8 třídě. Přes dorostenecké týmy se probojoval až do A-týmu. Pomohl mužstvu vybojovat první mistrovský titul. Celkem v kladenských barvách nastoupil ve 161 zápasech a vstřelil 135 branek. Většinu své kariéry však strávil v Rudé Hvězdě Brno, kde získal 5 titulů mistra republiky a 3 krát titul PMEZ. Celkem odehrál 17 ligových sezon, 450 utkání a vsítil 308 gólů. Reprezentoval devětkrát na mistrovství světa a třikrát na olympijských hrách. Je autorem 83 branek v národním mužstvu. Nesmazatelně se zapsal do historie Československého ledního hokeje jako první československý hráč, který nastoupil v kanadsko-americké NHL. V týmu St. Louis. Blues sehrál 3 zápasy. Po skončení aktivní hráčské činnosti se věnoval trenérské kariéře. Tento zasloužilý mistr sportu byl znám svou bojovnou hrou a obětavostí. Vynikal hrou v prostoru okolo brankoviště.

Vlastimil Sýkora

Vlastimil Sýkora

Vlastimil Sýkora bývalý vynikající hráč a především excelentní trenér se narodil 4. 5. 1922 v Kladně. Byl jedním z prvních absolventů tříleté trenérské školy tehdy ještě na ITVS. Hokej začal hrát až v kladenském dorostu. Do mužstva dospělých se probojoval poprvé roku 1938 a nastupoval zde necelých 17 let. Celkem odehrál v barvách Kladna 291 utkání a vstřelil 255 branek. Po ukončení aktivní hráčské kariéry nastoupil na dráhu trenérskou. Kladno jako trenér vedl v letech 1955 - 1960 a ba závěr roku 1962. Dále vedl tým Vítkovic, Plzně, Gotwaldova, Českých Budějovic, HC Chamonix a týmy nižších tuzemských hokejových soutěží. V listopadu roku 1968 mu byl udělen titul „vzorný trenér“. Největším úspěchem jeho trenérské kariéry byl mistrovský titul s Baníkem Kladno

v sezoně 1958 - 1959. Díky tomuto titulu byl v témže roce jmenován hlavním trenérem národního mužstva ČSR pro mistrovství světa v Praze. Mužstvo nakonec skončilo na celkovém 3.místě. Byl uznávaným odborníkem své doby.

Jaroslav Volf

Jaroslav Wolf se narodil 8. 9. 1933 v Kladně. Zpočátku se spíše věnoval házené, kterou hrála větší část rodiny na výborné úrovni a až během základní vojenské služby uplatnil svůj hokejový talent. Od roku 1955 se zařadil na soupisku kladenského A-týmu. Za Kladno odehrál celkem 11 sezón, 491 utkání a stal se autorem 243 branek. Prosadil se i do národního týmu, kde nastoupil k 29 zápasům a vstřelil 11 branek. Impozantní je však jeho kariéra trenérská. Stal nejúspěšnějším trenérem kladenské historie. Začínal nejprve u kladenského dorostu a od roku 1973 vedl tým dospělých. Pod jeho vedením SONP Kladno získalo 3 mistrovské tituly. Dále působil například v Gottwaldově či pražské Spartě. Hrál na pozici pravého křídla a vynikal zejména rychlostí a jeho fyzická připravenost. Vášeň pro hokej zabrzdilo až srdeční onemocnění, jemuž roku 1990 podlehl.

Bohumil Prošek

Bohumil Prošek se narodil 26. 3. 1931 v Kladně, mládežnických kategoriích začal ledním hokejem na Kladně. Další kroky jeho kariéry ho vedly do Bratislavy a do Brna, kde působil během vojenské základní služby. V Rudé hvězdě Brno odehrál 5 ligových sezon a získal zde čtyři mistrovské tituly. Z Brna se vrátil do mateřského klubu a v ročníku 1958 - 1959 se stal členem mužstva, které poprvé v historii kladenského ledního hokeje získalo mistrovský titul. Celkem za Kladno nastoupil k 404 utkání a vstřelil 214 branek. Díky svému hokejovému umu se prosadil do národního mužstva ČSSR, se kterým se zúčastnil čtyř mistrovství světa, olympiády a vybojoval titul mistra Evropy. Celkem za národní mužstvo sehrál 43 utkání a vsítil 13 branek. Do historie Československého hokeje se zapsal i jako ligový trenér. Dovedl A-tým z města ocele k dvou titulům mistrů republiky a roku

1979 k vítězství PMEZ. Jako trenér vyzkoušel i zahraniční angažmá v Japonsku (Furukava Denko). Byl oceněn titulem zasloužilý mistr sportu. Vynikal jako konstruktivní křídelní útočník. Na sport nezavřel i v pokročilém věku. V současnosti tráví volný čas rybařením a hokej sleduje jen v televizi. Avšak i přesto má zájem o dění v kladenském prostředí, což prokázal v rozhoru pro oficiální webové stránky hokejové klubu. Pro přiblížení finančních poměrů v letech působení Bohumila Proška v ledním hokeji, bych rád uvedl odpověď z tohoto článku na otázku právě finančního ohodnocení hráčů. Odpověď zněla takto: „*Samozřejmě jsme tenkrát chodili do práce. Za hokej jsme měli kalorné 400 korun měsíčně. A prémie . Za vítězné utkání 180 korun, za remízu polovic . Ale nestěžuji si. Život jsme měli poměrně dobrý, měli jsme spoustu známých, k nim nám hokej pomohl. Kam jsme přišli, tam nám vyhověli. Chodili jsme přednostně na jatka pro maso, naše ženy nestály nikde fronty. Dost jsme z toho profitovali.*“

František Pospíšil

František Pospíšil se narodil 2. 4. 1944 v Unhošti (vesnice blízko Kladna). Byl jedním z nejlepších československých obránců všech dob a stal se hokejovým vzorem a idolem pro mnoho generací. Stal se kapitánem jak kladenského, tak i československého reprezentačního mužstva. Hokej začal hrát v žácích Dynama Unhošť , později přestoupil do dorostu PZ Kladno. Roku 1961 poprvé nastoupil v dresu ligového mužstva SONP Kladno. Za Kladno odehrál 17 sezon ,v nichž nastoupil k 869 utkáním a vstřelil 221 branek. Za reprezentační mužstvo nastoupil k 262 zápasům byl autorem 25 branek. Stal se trojnásobným mistrem světa(1972, 1976, 1977),čtyřnásobným mistrem Evropy. Byl nominován třikrát do all-star týmu světového šampionátu a dvakrát byl vyhlášen nejlepším obráncem turnaje. Stal se také čtyřikrát mistrem republiky v dresu Kladna (1975, 1976, 1977, 1978). Celkem se zúčastnil 11 mistrovství světa a třikrát olympijských her. Vedl si úspěšně i jako trenér,když ve dvojici s trenérem Josefem Wimmerem dovedl v roce 1980 kladenský tým k mistrovskému titulu. Byl mu udělen titul zasloužilého mistra sportu .

Eduard Novák

Eduard Novák se narodil 27. 11. 1946 V Buštěhradě. Je odchovancem kladenského hokeje. Do A-týmu přerazen z dorosteneckého mužstva, ve kterém taky s hokejem začínal. Za SONP Kladno sehrál během třinácti sezon 742 utkání, ve kterých nastřílel 488 branek. Jako hráč prošel i několika zahraničními celky, jako například: Klagenfurt nebo japonský klub Furukava Denko. Stal se velmi významnou postavou reprezentačního mužstva ČSSR v letech 1971 až 1977. Poté co ukončil roku 1985 aktivní hráčskou kariéru, se mezi tuzemskou elitu prosadil i jako trenér, když vedl týmy Kladna, Plzně či Zlína. Celkem má na kontě pět mistrovských titulů a vítězství v PMEZ. V letech 1976 a 1977 se stal mistrem světa. Dvakrát reprezentoval svou rodnou vlast na olympijských hrách v letech 1972 a 1976. Vynikal výbornou a přesnou střelou, chutí, zápalem, obětavostí a schopností podávat vždy maximální výkony. Převážnou část své kariéry odehrál po boku další hokejové legendy Milana Nového. Sezону 2008 - 2009 vládl druholigovému týmu HC Řisuty, kde předává s chutí své hokejové zkušenosti.

Milan Nový

Milan Nový se narodil 23. 9. 1951 v Kladně. S ledním hokejem začal na Kladně v 9 letech. Postupně se propracoval přes žáky a dorost do A-mužstva SONP Kladno, ve kterém sehrál 832 zápasů a vstřelil 638 branek. V sezoně 1973 - 1974 hrál v mužstvu Dukly Jihlava. S Kladnem se stal 5 krát mistrem republiky a jednou vítězem PMEZ. Ke konci své hráčské kariéry přestoupil do NHL, konkrétně do mužstva Washingtonu Capitals, kde strávil sezonu let 1982 - 1983, odehrál 73 utkání a vstřelil 18 branek. Prošel i jinými zahraničními kluby, ale nakonec se však vrátil zpět do Kladna, kde pomohl kladenskému mužstvu k návratu do elitní soutěže. Aktivní sportovní činnost ukončil v roce 1989. Absolvoval 7 mistrovství světa (dvakrát mistr světa), startoval na dvou olympiádách a hrál na 2 kanadských pohárech. Stal se zřejmě již nedostižným králem Klubu hokejových střelců jak bývalého Československa, tak i současné České Republiky. Byl oceněn titulem

zasloužilý mistr sportu a je nositelem vyznamenání. Vynikal především tvrdou, přesnou a pohotovou střelou, důmyslným zakončením , bruslením a výběrem místa před brankou. Především ve spolupráci s Eduardem Novákem vytvořili velice silný útočná tandem jak v ligové , tak i na reprezentační úrovni.

Památka je jeho branka na Kanadském poháru v roce 1976, díky níž jsme porazili výběr Kanady 1:0. V současné době si chodí zahrát hokej s kladenskými Oldboys, kde i ve svém věku dokazuje, že branky střilet nezapomněl.

František Kaberle st.

František Kaberle starší se narodil 6. 8. 1951 v Kladně. S hokejem začal v PZ Kladno ve svých 14 letech. V A-týmu se poprvé objevil v ročníku 1970 - 1971. Během vojenské služby nastupoval za Duklu Jihlava, se kterou získal ligový titul. Poté se vrátil do Kladna, kde se mu podařilo mistrovský titul vyhrát čtyřikrát. Byl i významnou postavou mužstva, které vybojovalo titul PMEZ. Mezinárodní angažmá si odbyl společně s Eduardem Novákem v japonské mužstvu Furukava Denko. Celkem odehrál v barvách Kladna 536 zápasů a vstřelil 86 branek. V československém národním týmu startoval na jedné olympiádě, dvakrát se stal mistrem světa, sehrál 104 zápasů a stal se autorem 9 branek. Jako řada dalších legend po ukončení aktivní činnosti zkusil i dráhu trenérskou. Jako hráč vynikal konstruktivní hrou a skvělou rozehrávkou, což po něm zdědili i jeho dva synové Tomáš a František, hráči národního týmu a kanadsko-americké NHL. František Kaberle v současné době pracuje jako hokejový agent, kde spolupracuje s agenturou Bobbyho Orra, legendou světového hokeje. V jeho stáji jsou například české naděje NHL jako je Jiří Tlustý(Toronto Maple Leafs) nebo Radek Smoleňák (Tampa Bay Lightning).

Pavel Patera

Pavel Patera se narodil 6. 9. 1971 v Kladně. S hokejem začínal mládežnických mužstvech PZ Kladna. V dorosteneckém věku přestoupil do POLDI SONP. V roce 1990

započala Pavlova kariéra mezi profesionálními hokejisty. V letech 1995 a 1997 vyhrál kanadské bodování nejvyšší tuzemské soutěže. I jeho zahraniční angažmá byla velice úspěšná, získal mistrovský titul se švédským Farjestadem a ruským Avantgardem Omsk. Jen během angažmá v NHL nebyly jeho schopnosti řádně doceněny. Domácí soutěž se mu podařilo vyhrát s týmem Vsetína v sezoně (1999 - 2000) Nezapomenutelnou stopu však zanechal v reprezentaci, stal se součástí úspěšné generace hokejistů tzv. „zlatých hochů“. Stal se 4krát mistrem světa a olympijským vítězem na hrách v Naganu. Nutno podotknout, že měl lví podíl na rozhodujících brankách jak na mistrovství světa, tak i na olympijských hrách. Především asistence u branek Jiřího Šlégra a Petra Svobody na turnaji století znamenaly dosavadní největší úspěch českého i československého hokeje. Celkem má na kontě 198 startů v národním týmu a 48 branek. Vedl elitní útočnou řadu kladenských odchovanců tzv. „blue line“ (Procházka, Patera, Vejvoda), která byla postrachem soupeřů. Jeho spolupráce se svým kladenským dvojčetem Martinem Procházkou vešla do hokejových dějin. Dodnes je znám jako tvořivý a konstruktivní centr, který vyniká geniálními přihrávkami, čtením hry a schopností rozhodovat důležité duely. Tento kladenský „srdcař“ čeká na prodloužení kontraktu. Smlouva mu bude na 95% nabídnuta, neboť jeho přínos pro hokej je neoddiskutovatelný. Ve volném čase se vedle svých ratolestí věnuje i své druhé životní lásce, fotbalu.

Martin Procházka

Martin procházka se narodil 3. 3. 1972 ve Slaném. S hokejem začínal jako žák v Kralupech nad Vltavou. V dorosteneckém věku přestoupil do Kladna, kde se postupem času stal jednou z ikon kladenského i českého ledního hokeje. Během základní vojenské služby nastoupil za mužstvo Dukly Jihlava. Prošel mnoha zahraničními kluby například: AIK Stockholm, Avangard Omsk, Chimik Voskresenk. Mistrovský titul české nejvyšší soutěže se mu podařilo vybojovat během angažmá ve Vsetíně. Stejně jako Pavel Patera nebyl patřičně doceněn v NHL. Prošel Atlantou Trashers a Torontem Maple Leafs, ale nepodařilo se mu plně prosadit. Impozantní je však jeho kariéra v národním týmu. Další z éry zlatých hochů, který psal historii československého hokeje. Získal čtyřikrát titul mistra světa, jednou olympijské zlato z Naganu. Stal se střelcem důležitých branek, členem

elitní „blue line“ a nezapomenutelnou osobností ledního hokeje. Jeho trefa ve finále světového šampionátu ve Vídni roku 1996 rozhodla o titulu mistrů světa. V reprezentaci odehrál 190 zápasů a vstřelil 60 branek. Dodnes je excelentním bruslařem , technikem a nekompromisním střelcem, který umí dávat rozhodující branky. Po boku svého hokejového dvojčete Pavla Pateru hrál skoro celou svoji kariéru až dodnes. V současnosti spolu nastupují v elitní formaci HC Geus Okna Kladno, která je doplněná o Richarda Diviše. Hokeji se začal věnovat i syn Martina Procházky, který válí v mladších žácích Kladna.

Otakar Vejvoda

Otakar Vejvoda mladší se narodil 18. 6. 1972 , je to odchovanec kladenské hokeje . Velmi energické pravé křídlo , které excelovalo především v útoku se spoluhráči Paterou a Procházkou . Této útočné kladenské řadě neodmyslitelně patří přezdívka „blue line“. Vynikal vysokou střeleckou úspěšností, smyslem pro hru a kreativním zakončením. Za kladenské „Áčko“ odehrál 336 utkání a vstřelil 110 branek. Prosadil se také do reprezentace , kde nastupoval většinou po boku kladenských dvojčat. S lvíčkem na hrudi sehrál 53 zápasů a vstřelil 17 branek . Roku 1997 se stal bronzovým medailistou a o rok později ve Vídni i mistrem světa. Ze zdravotních důvodů byl v roce 1998 donucen zanechat ledního hokeje definitivně. Lékaři diagnostikovali únavový syndrom, se kterým dále nešlo pokračovat v kariéře . Dnes žije v zahraničí (Švédsko) a věnuje se mimo jiné i trenérské činnosti.

František Kaberle ml.

František Kaberle se narodil 8. 11. 1973 v Kladně. Odchovanec kladenské líhně , který nejprve nastupoval za pracovní zálohy Kladna, se do kladenského A-týmu poprvé prosadil roku 1992. V roce 1995 odešel do švédského MoDo. Poté si jeho kvalit všimli zástupci kanadsko-americké NHL. Prošel týmy Los Angeles Kings, Atlanta Trashers a

Carolina Hurricanes. S Hurricanes získal v sezoně 2005/2006 Stanleyův pohár a v této organizaci působí dodnes. Z hlediska českého národního týmu patří k nejúspěšnějším hráčům historie. Desetkrát reprezentoval na mistrovství světa a jednou na OH. Světový šampionát vyhrál 5 krát. Po skončení této sezony zřejmě opustí NHL a zamíří do jedné z evropských soutěží. Kladenští fanoušci by ho určitě rádi uvítali v modrobílém dresu. Jeho předností je skvělý pohyb, výborná rozehrávka a konstruktivnost. Hokejový talent zřejmě zdědil stejně jako jeho bratr Tomáš po svém otci, bývalému vynikajícímu hráči Kladna a Československého národního týmu.

Jaromír Jágr

Jaromír Jágr se narodil 15. 2. 1972 v Kladně. Jako malý začínal s hokejem v žácích PZ Kladno. Už od dětství díky své pili a odhodlání tvrdě trénovat a nespornému talentu převyšoval své vrstevníky. Traduje se, že přebruslil v 8. třídě hráče třetí řady kladenského dorostu. Přes léto pracoval na rodinném statku v Hnidousech, kde pod vedením svého otce, současného prezidenta kladenského klub, tvrdě trénoval. Už v 16 letech nastoupil za A-tým v roce 1988. Za dva roky byl nominován na své první mistrovství světa československé hokejové reprezentace. V NHL ho draftoval klub Pittsburgh Penguins, se kterým hned dvakrát po sobě získal Stanley Cup. Zde po boku další hokejové hvězdy Maria Lemieux strávil zřejmě svá nejúspěšnější hokejová léta. Dále hrál v týmu Washingtonu Capitals a Newyork Rangers. Celkem je pětinasobným držitelem Art Ross Trophy (nejproduktivnější hráč NHL), trojnásobným držitelem Lester B. Person Award (nejlepší hráč NHL podle hlasování hráčů). Dále mu byla roku 1999 udělena Hart Trophy pro nejužitečnějšího hráče soutěže. Nyní působí v ruské KHL v týmu Avangardu Omsk. Výraznou měrou se zasloužil o získání zlaté medaile na olympijských hrách v Naganu, kde hrál v jednom útku s Martinem Strakou a Vladimírem Růžičkou. Dal velmi důležitý gól ve čtvrtfinále proti USA a strhl tím vedení 2:1 na naši stranu. Odváděl skvělou práci i v defenzivních činnostech. V roce 2006 na mistrovství světa ve Vídni patřil k hlavním tahounům českého národního týmu. Hrál ve fantastické formě, soupeře doháněl k šílenství a výrazným způsobem přispěl k získání titulu mistrů světa. Zkompletoval tak tzv. „zlatý hattrick“ (mistr světa, olympijský vítěz, vítěz Stanleyova poháru). Celkem startoval 81 krát za reprezentaci

a vstřelil 26 branek. Reprezentoval třikrát na OH a pětkrát na MS. Je také devítinásobným vítězem Zlaté hokejky (cena pro nejlepšího hráče České republiky). Tato ikona celosvětového ledního hokeje stále patří mezi nejlepší hokejisty světa. Stal se bezesporu nejlepším českým hráčem ledního hokeje všech dob. Experti ho považují za vůbec nejlepšího hráče v situacích jeden na jednoho. Díky jeho obrovsky silným dolním končetinám, brilantní technice, tvrdé přesné střelbě zápěstím a hokejovému myšlení se z něho stal hráč, který má obrovský respekt, úctu a obdiv u soupeřů, spoluhráčů i fanoušků. Populární „Džegr“ většinu léta tráví v rodném Kladně na statku u svých rodičů, kde má patřičný klid a pohodovou rodinnou atmosféru potřebnou k nutnému odpočinku po náročné sezoně.

Tomáš Kaberle

Tomáš Kaberle 2. 3. 1978 v Kladně. Po vzoru otce a bratra se v mladistvém věku začal věnovat hokeji. Také je odchovancem PZ Kladno. Zajímavostí je, že nevynikal mezi ostatními už od žákovských kategorií jako starší bratr František. Jeho talent se začal projevovat až druhým rokem v dorosteneckém mužstvu. Roku 1995 se poprvé představil v elitním týmu Kladna. Od roku 1998 působí v NHL. Až dodnes je neustále věrný Torontu Maple Leafs, kde působí již 9 sezonu ,i když letošní sezonu se spekulovalo o jeho výměně. Je stabilní součástí reprezentace a jejím elitním obráncem. Pokud mu to povolí zdravotní stav je vždy ochoten rád reprezentovat. Získal titul mistra světa ve Vídni roku 2006. Dvakrát hrál na olympijských hrách. Jako obránce vyniká ofenzivními dovednostmi především při přesilové hře. Je velmi dobře vybaven bruslařky i technicky. Jeho klidná a přesná rozehrávka patří k jeho základním atributům. Přes léto se věnuje rád golfu a tenisu. Na antukových dvorcích platí za jednoho z nejlepších hráčů mezi hokejisty.

6. Kladenští odchovanci v National Hockey League

<u>Příjmení,jméno</u>	<u>Období</u>	<u>Zápasy</u>	<u>Góly</u>	<u>Asist.</u>	<u>Mužstvo</u>	
Jiřík Jaroslav	Ú	1969-1970	3	0	0	St. Louis Blues
Nový Milan	Ú	1982-1983	73	18	30	Washington Capitals
		Stanley Cup	2	0	0	
		Celkem:	75	18	30	
Pivoňka Michal	Ú	1986-1999	825	181	417	Washington Capitals
		Stanley Cup	95	19	36	
		Celkem:	920	200	453	
Hořava Miloslav	Ú	1989-1991	80	5	17	New York Rangers
		Stanley Cup	2	0	1	
		Celkem:	82	5	18	
Jágr Jaromír	Ú	1990-2001	806	439	640	Pittsburgh Penguins
		Stanley Cup	140	65	82	
		2001-2004	190	83	118	Washington Capitals
		Stanley Cup	6	2	5	
		2003-2004	31	15	14	New York Rangers
		Stanley Cup	0	0	0	
		2005-2008	246	109	181	
		Stanley Cup	13	5	7	
		Celkem:	1432	718	1047	
Nedvěd Zdeněk	Ú	1994-1997	31	4	6	Toronto Maple Leafs
Kaberle Tomáš	O	1998-2009	738	73	360	Toronto Maple Leafs

		Stanley Cup	77	6	22	
		Celkem:	815	79	382	
Skrbek Pavel	O	1998-1999	4	0	0	Pittsburgh Penguins
		2000-2002	8	0	0	Nashville Predators
		Celkem:	12	0	0	
Patera Pavel	Ú	1999-2000	12	1	4	Dallas Stars
		2000-2001	20	1	3	Minnesota Wild
		Celkem:	32	2	7	
Kaberle	O	1999-2000	37	0	9	Los Angeles Kings
František ml.		1999-2004	272	20	82	Atlanta Thrashers
		2005-2009	214	9	73	Carolina Hurricanes
		Stanley Cup	25	4	9	
		Celkem:	548	33	173	
Huml Ivan	Ú	2001-2004	49	6	12	Boston Bruins
Plekanec	Ú	2003-2009	311	78	106	Montreal Canadiens
<u>Tomáš</u>						
Tlustý Jiří	Ú	2007-2009	72	10	10	Toronto Maple Leafs
<u>Leafs</u>						
Pavelec Ondřej B		2007-2009	19	0	0	Atlanta Thrashers
Frolík Michael	Ú	2008-2009	79	21	24	Florida Panthers
Smoleňák Radek	Ú	2008-2009	6	0	1	Tampa Bay Lightning
<u>Lightning</u>						
Voráček Jakub	Ú	2008-2009	80	9	29	Columbus Blue Jackets
<u>Jackets</u>						
*Procházka	Ú	1997-1998	29	2	4	Toronto Maple Leafs
Martin		1999-2000	3	0	1	Atlanta Thrashers
		Celkem:	32	2	5	

*Hnilička Milan B	1999-2000	2	0	0	New York
Rangers					
	2000-2003	117	0	0	Atlanta Thrashers
	2003-2004	2	0	0	Los Angeles
Kings					
<hr/>					
	Celkem:	121	0	0	

*Hráči nenarozeni na Kladně,ale počítají se jako odchovanci Kladna

7. Sestavy mistrovských týmu v éře hokejového Kladna

SONP Kladno A – mistr republiky 1958—1959. Vpředu zleva: Miroslav Rys, Vladimír Kopecký, Bohumil Prošek, Zdeněk Müller, Jiří Kulíček, Zdeněk Beran, Vladimír Markup; za nimi stojí: Jaroslav Wolf, Přemysl Hainý, trenér Vlastimil Sýkora, Václav Fröhlich, Josef Froněk, Jaroslav Jiřík, Stanislav Bacílek, Karel Nedvěd a Zdeněk Landa. Na fotografii chybí: Pavel Šanda a František Šebek.

SONP Kladno A- mužstvo, mistr republiky 1958-1959

Sestava: Jiří Kulíček, Zdeněk Beran, Stanislav Bacílek, Zdeněk Müller, Bohumil Prošek, Miroslav Rys, Jaroslav Jiřík, Karel Nedvěd, Přemysl Hainý, Zdeněk Landa, Vladimír Markup, Václav Fröhlich, František Šebek, Jaroslav Wolf, Josef Froněk, Vladimír Kopecký, Pavel Šanda a trenér Vlastimil Sýkora.

SONP Kladno A- mužstvo, mistr republiky 1974-1975

Sestava: Miroslav Krása, Miroslav Termer, František Kaberle, František Pospíšil, Bohumil Čermák, Jaroslav Vinš, Otakar Vejvoda, Eduard Novák, Milan Nový, Jiří Filip, Zdeněk Nedvěd, Václav Sýkora, Milan Skrbek, Miroslav Křiváček, Zdeněk Müller, Ladislav Vysušil a trenér Jaroslav Wolf.

SONP Kladno A- mužstvo, mistr republiky 1975-1976

Sestava: Miroslav Krása, Miroslav Termer, František Kaberle, František Pospíšil, Bohumil Čermák, Jaroslav Vinš, Otakar Vejvoda, Eduard Novák, Milan Nový, Jiří Filip, Zdeněk Nedvěd, Václav Sýkora, Milan Skrbek, Miroslav Křiváček, Jan Novotný, Lubomír Bauer, Antonín Melč, Jan Neliba, Zdeněk Müller, Ladislav Vysušil a trenér Jaroslav Wolf a Václav Slánský.

POLDI SONP Kladno A- mužstvo, mistr republiky 1976-1977

Sestava: Miroslav Krása, Miroslav Termer, František Kaberle, František Pospíšil, Bohumil Čermák, Jaroslav Vinš, Otakar Vejvoda, Eduard Novák, Milan Nový, Jiří Filip, Zdeněk Nedvěd, Václav Sýkora, Milan Skrbek, Milan Kolísek, Miroslav Křiváček, Jan Novotný, Lubomír Bauer, Antonín Melč, Jan Neliba, Zdeněk Müller, Ladislav Vysušil a trenér Jaroslav Wolf a Václav Slánský.

POLDI SONP Kladno A- mužstvo, mistr republiky 1977-1978

Sestava: Miroslav Krása, Miroslav Termer, Milan Kolísek, František Kaberle, František Pospíšil, Bohumil Čermák, Jaroslav Vinš, Otakar Vejvoda, Eduard Novák, Milan Nový, Jiří Filip, Zdeněk Nedvěd, Václav Sýkora, Milan Skrbek, Miroslav Křiváček, Vladimír Koutník, Arnošt Reckziegel, Alexandr Vrněák, Jan Novotný, Lubomír Bauer, Antonín Melč, Jan Neliba, Zdeněk Müller, Ladislav Vysušil a trenér Bohumil Prošek a Václav Slánský.

POLDI SONP Kladno A- mužstvo, vítězové PMEZ 1978-1979

Sestava: Miroslav Krása, Jiří Kopecký, Milan Kolísek, František Kaberle, Jaroslav Horský, Bohumil Čermák, Jaroslav Vinš, Otakar Vejvoda, Jiří Dudáček, Eduard Novák, Josef Machala, Milan Nový, Jiří Filip, Zdeněk Nedvěd, Václav Sýkora, Milan Skrbek, Miroslav Křiváček, Vladimír Koutník, Arnošt Reckziegel, Alexandr Vrněák, Jan Novotný, Lubomír Bauer, Antonín Melč, Jan Neliba, Zdeněk Müller, Ladislav Vysušil a trenér Bohumil Prošek a Václav Slánský.

POLDI SONP Kladno A- mužstvo, mistr republiky 1979-1980

Sestava: Miroslav Krása, Jiří Kopecký, Milan Kolísek, František Kaberle, Jaroslav Horský, Bohumil Čermák, Jaroslav Vinš, Otakar Vejvoda, Jiří Dudáček, Eduard Novák, Josef Machala, Milan Nový, Jiří Filip, Zdeněk Nedvěd, Václav Sýkora, Milan Skrbek, Miroslav Křiváček, Vladimír Koutník, Arnošt Reckziegel, Alexandr Vrněák, Jan Novotný, Lubomír Bauer, Milan Svoboda, Radek Knotek, Milan Eberle, Miloslav Hořava, Petr Fiala, Antonín Melč, Jan Neliba, Zdeněk Müller, Ladislav Vysušil a trenér František Pospíšil a Josef Wimmer.

8. Mistři světa a olympijští vítězové z kladenské hokejové líhně

Mistři světa: Přemysl Hajný – 1949

František Pospíšil – 1972, 1976, 1977

Josef Hořešovský – 1972

Eduard Novák – 1976, 1977

Milan Nový – 1976, 1977

František Kaberle st. 1976, 1977

Miloslav Hořava – 1985

Michal Pivoňka – 1985

Vladimír Kameš – 1985

Pavel Patera – 1996, 1999, 2000, 2001

Martin Procházka - 1996, 1999, 2000, 2001

Otakar Vejvoda ml. – 1996

František Kaberle ml. – 1996, 1999, 2000, 2001, 2005

Drahomír Kadlec – 1996

Milan Hnilička – 1999, 2001, 2005

Libor Procházka -1999

Jaromír Jágr – 2005

Tomáš Vokoun - 2005

Tomáš Kaberle - 2005

Marek Židlický - 2005

Vítězové OH: Pavel Patera – 1998

Libor Procházka – 1998

Martin Procházka – 1998

Jaromír Jágr – 1998

Milan Hnilička - 1998

Závěr

Po přečtení této studie si uvědomíme, že ve světě ledního hokeje je město Kladno obrovským pojmem, neboť za svoji existenci vyprodukovalo olympijské vítěze, mnohonásobné mistry světa, mistry Evropy, vítěze Poháru mistrů Evropských zemí a řadu talentů, o kterých snad brzy uslyšíme. Kladno dalo světu Jaromíra Jágra, jednoho z nejlepších hokejistů všech dob, konstruktivního srdcaře Pavla Pateru, bojovníka a uznávanou legendu Bohumila Proška, kanonýra Milana Nového, lehkonožného Martina Procházku a řadu dalších legend tohoto sportu. Lední hokej postupem času stal jakým si atributem bývalého města ocele a dělal mu dobré jméno jak u nás, tak i ve světě. Doufejme, že tato tradice zůstane neporušena.

Seznam použité literatury

PUBLIKACE:

Gut Karel , Vlk Gustav , Zlatá kniha hokeje, Olympia, Praha

Josef Jágr , Almanach 50 let kladenského hokeje, TJ SONP Kladno, Kladno 1975

Jenšík Miroslav, Kronika českého hokeje 1894-2000, Olympia, Praha 2001

Ondrušek Kamil , Stránský Jiří, Historie československého a českého hokeje 1908-1999, Vyšehrad, spol . s . r . o., Praha 1999

Jágr Josef – Miroslav Oliverius, KLADNO HOKEJOVÉ, *Osmdesát let ledního hokeje na kladensku 1924-2004*, REGO, Kladno 2004

INTERNET:

www.nhl.cz

www.nhl.com

www.hokej.cz

www.mestokladno.cz